

διορισμόν τοῦ μήκους τῶν τόπων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαίρας μας. Ὁ πλανήτης οὗτος, βλεπόμενος ἐκ τῆς ἐγγυτέρας σελήνης του, παριστᾷ ἐπιφάνειαν χιλιάκις τοσαύτην, ὅσην ἡ ἡμετέρα σελήνη παριστᾷ εἰς ἡμᾶς, καὶ φαίνεται ὀρεπανοειδῆς, ἡμισεληνοειδῆς, καὶ πανσεληνοειδῆς, τῶν φάσεων τούτων διαδεχομένων ἀλλήλας εἰς 42 ὥρας. Ἐπειδὴ ὁ ἄξων τοῦ Διὸς εἶναι σχεδὸν κατὰ κάθετον εἰς τὴν τροχίαν του, δὲν ἔχει ἐπαισθητὰς ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ, ὅποιας ἡμεῖς δοκιμάζομεν ἐπὶ τῆς γῆς. Ἄν ἐτιθέμεθα εἰς τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ, μὲ τὴν σημερινὴν μας περιωρισμένην ὄρασιν, ἡ γῆ καὶ ἡ σελήνη μας ἤθελον γείνει διόλου ἄφαντοι, ὡς ἐὰν δὲν ὑπῆρχον· οἱ κάτοικοι δὲ τῶν χωρῶν τούτων πρέπει νὰ ἔχωσιν ἀρθαλμούς πολὺ καλητέρους τῶν ἡμετέρων, ἐὰν γνωρίζωσιν ὅτι ὑπάρχει ἐν τῷ παντὶ τοιαύτη σφαῖρα, ὅποια ἡ γῆ.

ΠΕΡΙ ΜΙΚΡΩΝ ΠΤΑΙΣΜΑΤΩΝ.

ΠΟΛΛΑ πταίσματα θεωροῦσιν οἱ ἄνθρωποι ὡς ἐλάχιστα, καὶ ὡς μολὶς ἄξια τοιούτου ἀπαισίου ὀνόματος. Ἄλλ' ἐσφαλμένως· διότι καὶ τὸ μικρότερον πταῖσμα εἶναι παράβασις τοῦ Θεοῦ νόμου, καὶ αἱ συνέπειαι τοιαύτης παραβάσεως εἶναι πάντοτε δεινόταται.

Ὁ σπινθὴρ τοῦ πυρὸς εἶναι μικρὸν πρᾶγμα· ἀλλ' « ἰδοῦ, ὀλίγον πῦρ ἤλικην ὕλην ἀνάπτει. » Ὁ μικρὸς σπινθὴρ περιλαμβάνει ἐν ἑαυτῷ τὰ στοιχεῖα τῆς καταστροφῆς καὶ τοῦ ὀλέθρου εἰς ἀπεριόριστον ἔκτασιν.

Ἡ γλῶσσα εἶναι μικρότατον μέλος τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος· ἀλλὰ τίς δύναται νὰ μετρήσῃ τὴν προκύπτουσαν ἐξ αὐτῆς βλάβην; « Ἡ γλῶσσα, » λέγει ὁ Ἀπόστολος Ἰάκωβος, « πῦρ, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας· οὕτως ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν ἡ σπιλοῦσα ὕλην τὸ σῶμα, καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως, καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γεέννης. » Προσθέτει ἐπομένως, « Ἡ γλῶσσα ἀκατάσχετον κακὸν, μεστὴ ἰοῦ θανατηφόρου. »

Ἴσως ἤθελεν εἰπεῖ τις ὅτι ἡ γλῶσσα εἶναι μικρὸν μέλος, καὶ δύναται μόνον νὰ προφέρῃ λέξεις, αἵτινες, καθὸ ἄψυχοι, χάνονται μετ' οὐ πολὺ καὶ λησμονοῦνται. Ἄλλὰ τὸ πρᾶγμα δὲν ἔχει οὕτω διότι, ὡς ὁ μικρὸς σπινθὴρ δύναται νὰ πυρπολήσῃ ἐκτεταμένην πόλιν ἢ ἀπεριόριστον δάσος, παρομοίως ἡ γλῶσσα, φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γεέννης, δύναται νὰ προφέρῃ λέξεις, αἵτινες φλογίζουσι τὰ δεινὰ πάθη τοῦ ἀνθρώπου, ἕως οὐ ὀλόκληρον ἔθνος κυριευόμενον ὑπὸ τοῦ δαίμονος τῆς ὀργῆς ἐξοπλίζεται, καὶ φθείρει καὶ κατερημόνει παμμεγέθεις χώρας. Οἰκογένειαι, πόλεις, καὶ ἔθνη πάσχουσι τὰ μέγιστα ἐκ τῆς γλώσσης. Δικαιότατα ὀνομάζει αὐτὴν ὁ Ἀπόστολος Ἰάκωβος, Κόσμον τῆς ἀδικίας. Ἄλλ' ὁ κόσμος αὐτὸς εἶναι ἐμπεριτετυλιγμένος εἰς μικρότατον διάστημα. Διὰ τῆς πείρας καὶ τῆς ἐπιμονῆς του δύναται ὁ ἄνθρωπος νὰ δαμάσῃ πᾶν εἶδος πε-

τεινῶν τε καὶ θηρίων καὶ ἐρπετῶν· ἀλλ' ἡ γλῶσσα εἶναι ἀκαταδάμαστος.

Τὰ εἰρημένα περὶ τοῦ σπινθῆρος καὶ τῆς γλώσσης ἀρκοῦν νὰ βοηθήσωσιν ἡμᾶς εἰς τὸ νὰ ἐνοήσωμεν πόσον ἐκτεταμένον καὶ ὀλέθριον ἐνδέχεται νὰ ᾔηται τὸ κακὸν τὸ εἰς μίαν ἁμαρτίαν ἐμπεριεχόμενον, καίτοι μικρὰν φαινομένην. Αἱ μικραὶ ἁμαρτίαι ἀγούσιν εἰς τὰς μεγάλας· καὶ οἱ χειρότεροι τῶν κακούργων ἐπραττον κατ' ἀρχὰς μόνον τὰ μικρὰ ὑπ' αὐτῶν λογιζόμενα πταίσματα, καὶ δι' αὐτῶν εἰσῆχθησαν εἰς τὸ στάδιον τῆς κακίας. Ἄν ἡ συνείδησις ἠνάχλει αὐτοὺς γογγύζουσα, κατεσιγάξεται διὰ τῆς ὑπαγορεύσεως ὅτι ἡ ἁμαρτία ἦτον ἐλαχίστη. Οὕτω δ' ἐξωμάλυνετο ἡ ὁδὸς εἰς ἄλλην μεγαλητέραν, καὶ ἐξ αὐτῆς πάλιν εἰς ἄλλην, ἕωσθε καὶ τὰ δεινότερα τῶν ἐγκλημάτων ἐπραττοντο μετὰ χαρᾶς, καὶ ἄνευ ἐλέγχου συνειδήσεως.

Λέγοντες ὅτι δὲν ὑπάρχουσι μικραὶ ἁμαρτίαι, δὲν ἐνοοῦμεν ὅτι ἅπασαι εἶναι ἰσομεγεθεῖς· ἀλλὰ μόνον ὅτι, καθὼς κόσμος ἀδικίας περιέχεται εἰς τὸ μικρὸν ἐκεῖνο μέλος τὴν γλῶσσαν, ὡσαύτως ὑπάρχει κόσμος ἀδικίας εἰς τὴν ἐλαχίστην παράβασιν τοῦ ἀγίου νόμου τοῦ Θεοῦ. Ὁ διδόμενος εἰς τὰ μικρὰ πταίσματα κινδυνεύει μεγαλῶς νὰ καταντήσῃ εἰς τὰ πάνδεινα ἐγκλήματα. Ὁ διγλωσσος μετ' οὐ πολὺ γίνεται ἀναιδῆς ψεύστης· αἱ ἀσελγεῖς διαλογισμοὶ καὶ τὰ ἀκόλαστα βλέμματα ἀγούσιν εἰς τὴν μοιχείαν καὶ τὴν πορνείαν· καὶ ὁ σφετερισμὸς τοῦ ἐλαχίστου ξένου πράγματος ἐνδέχεται νὰ ἐπιφέρῃ τὰς πλέον τολμηρὰς ληστείας. « Ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ, καὶ ἐν πολλῷ πιστὸς ἐστὶ· καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος, καὶ ἐν πολλῷ ἄδικος ἐστίν, » εἶπεν ὁ μέγας Νομοθέτης τοῦ κόσμου.

Ἄπαν τὸ κακὸν τὸ ἀπ' ἀρχῆς ὑπάρξαν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ περιείχετό ποτε εἰς μίαν ἁμαρτωλὴν διάνοιαν τοῦ πρώτου ἡμῶν γεννήτορος· καὶ ἅπαν τὸ κακὸν τὸ ὑπάρχον ἢ μέλλον νὰ ὑπάρξῃ ἐπὶ γῆς μέχρι συντελείας τοῦ αἰῶνος εἶναι ὁ νόμιμος καρπὸς τῆς μᾶς ἐκεῖνης ἁμαρτίας! Δύναται νὰ ὑπάρξῃ μικροτέρα ἁμαρτία ἐνὸς διαλογισμοῦ; Καὶ εἶναι ὁ ἁμαρτωλὸς διαλογισμὸς μικρὸν ἁμαρτήμα;

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΚΟΜΗΤΟΥ.

ΠΕΡΙ τοῦ λαμπροῦ κομήτου, ὅστις ἐπεσκέφθη ἐσχάτως τὴν γειτονίαν τοῦ ἡμετέρου ἡλιακοῦ συστήματος, ἐμπνεύσας τρόμον εἰς μυριάδας, καὶ θαυμασμόν εἰς ἅπαντας, γνωρίζομεν εἰσέτι ὀλίγματα. Ἐὰν αὕτη ἦτον ἡ πρώτη φορὰ τῆς ἐμφανισείας του, ἢ ἐὰν ἐφάνη καὶ ἄλλοτε εἰς τοὺς κατοίκους τῆς γῆς, φαίνεται ὅτι δὲν ἐξηκριθῶσαν μέχρι τῆς ὥρας οἱ ἀστρονόμοι. Περὶ τῆς κόμης αὐτοῦ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐξετείνετο ὡς 100,000,000 μιλίων, ἢ, μὲ ἄλλας λέξεις, ὅτι τὸ μήκος αὐτῆς ἐξισοῦτο μὲ τὴν ἐκ τῆς γῆς ἀπόστασιν τοῦ ἡλίου· περὶ δὲ τῆς ταχύτητος τοῦ κομήτου αὐτοῦ, καθ' ἣν ἐποχὴν ἦτον ἐγγύτερον εἰς τὸν ἥλιον, ὑπολογίζεται ὅτι διέτρεχε 18,000 μιλίων κατὰ λεπτόν!

Δὲν εἶναι παράδοξον ὅτι εἰς παρελθόντας αἰῶνας, ὅποτε ἡ ἐπιστήμη τῆς ἀστρονομίας εὗρίσκετο εἰς τὴν νηπιότητά της, τοιαῦτα σημεῖα, φαινόμενα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἔθεωροῦντο μετὰ φόβου καὶ τρόμου, ὡσεὶ προμηνύοντα δεινὰς καταστροφὰς. Μολονότι δὲ ἀγνοῦ-

οὔμεν εἰσέτι κατὰ μέγα μέρος τὴν ἀληθινὴν φύσιν καὶ τὰς ιδιότη-
τας τῶν κομητῶν, βέβαια ὅμως δὲν εἶναι ὅποιοι ἐξελαμβάνοντο
ποτε, εὐμεγέθεις σφαῖραι στερεᾶς ὕλης, πεπυρωμένης ὑπὲρ ὅ,τιδὴ-
ποτε ἐγνωσμένον ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Τινὲς αὐτῶν ἐπέρασαν
τόσον πλησίον τῆς γῆς, ὥστε ἐφάνησαν ἀστέρες διὰ τοῦ κέντρου
των· ὅθεν ἐπεται ὅτι δὲν εἶναι στερεὰ σώματα. Τὴν σήμερον,
τῶνόντι, κρίνεται πιθανώτατον ὅτι σύγκεινται ἐκ τινος ἀερώδους οὐ-
σίας, ἀραιότητας, τόσον ἐλαφροῦς καὶ λεπτῆς, ὥστε, καὶ ἂν κομη-
της ἤρχετο ἐντὸς τῆς ἕλξεως τῆς ἡμετέρας γῆς, ἤθελε μόνον πε-
ρικυκλώσει καὶ περιπλέειν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς ἀτμοσφαιρας
μας, χωρὶς ν' ἀμαυρώρη τὸ φῶς τοῦ ἡλίου τὴν ἡμέραν, οὔτε νὰ
κρούπη τοὺς ἀστέρας τὴν νύκτα.

Ἐν ἔτει 1454 κομήτης ἐπέρασε μεταξὺ τῆς γῆς καὶ τῆς σελή-
νης. Ἐὰν τὰ σημερινὰ τηλεσκόπια ὑπῆρχον τότε, ἤθελον ἴσως
γένει σημαντικώταται ἀνακαλύψεις ἐκ πραγματικῆς παρατηρή-
σεως. Τοῦτο ὅμως εἶναι βέβαιον, ὅτι οὐδὲ τὴν γῆν οὐδὲ τὴν σε-
λήνην ἐτάραξε κατὰ τὸ ἐλάχιστον ἢ ἐπίσκεψις αὐτοῦ. Ἄλλ' ἐὰν
ἦτο στερεὸν σῶμα, εἴτε ἡ μίξ εἴτε ἡ ἄλλη, καὶ πιθανῶς ἀμφό-
τεροι, ἔπρεπε νὰ αἰσθανθῶσι τὴν ἕλξιν τοιοῦτου σώματος, ἐπὶ το-
σοῦτον πλησιάζαντος· διότι ὁ ὠκεανὸς ἀδιακόπως αἰσθάνεται τὴν
εἰς τὰ ὕδατα αὐτοῦ ἐπιβρόλην τῆς ἕλξεως τῆς σελήνης.

Ματαίως τινὲς ἐφραντάσθησαν ὅτι κομήτης, προσεγγίσας παρα-
πολὺ εἰς τὴν γῆν, ἐπέφερε τὸν κατακλυσμὸν τοῦ Νῶε· τοιαύτην
ὑπόθεσιν δὲν ὑποστηρίζουσιν ἐπιστημονικὰ τινὰ ἐπιχειρήματα· νε-
ώτεροι δὲ ἀνακαλύψεις κατέστησαν αὐτὴν ὄλως ἀπίθανον.

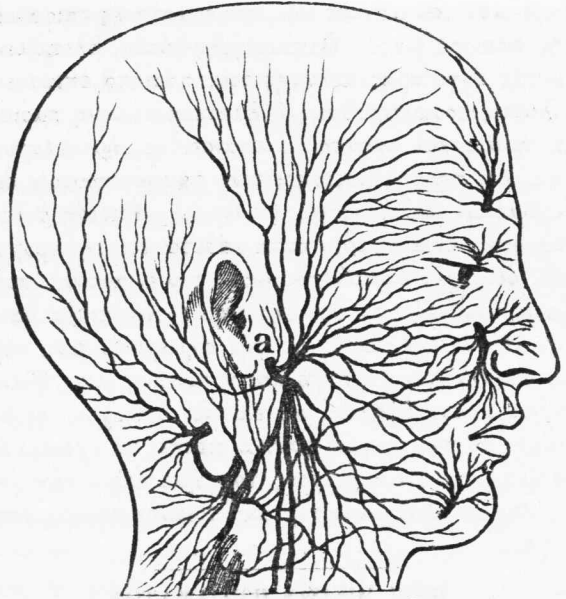
Ὁ προφήτης Ἰερεμίας, λαθὼν ἀφορμὴν ἴσως ἀπὸ τὴν ἐμφά-
νισιν κομητοῦ, ἐνουθέτησε τοὺς συγχρόνους του νὰ μὴ πτωῶνται
εἰς τὰ σημεῖα τοῦ οὐρανοῦ, ὡς τὰ ἔθνη. Καὶ διὰ τί νὰ πτωώμε-
θα ἡμεῖς, —διὰ τί νὰ φοβώμεθα τοὺς κομήτας; Καίτοι μὲ ταχυ-
τάτην κίνησιν περιπλανώμενοι, καὶ ἀγρίαν καὶ πυρῶδη καὶ φο-
θερὰν ὄψιν ἔχοντες, γνωρίζομεν μ' ὄλον τοῦτο ὅτι ἐδημιουργήθη-
σαν καὶ ὀδηγοῦνται ὑπὸ τῆς αὐτῆς παντοδυνάμου χειρὸς καὶ ἀπει-
ρου σοφίας, ἣτις ἔκαμε τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέ-
ρας, καὶ ἣτις ἔθηκεν αὐτὰ ἐν οὐρανοῖς, καὶ διευθύνει ὄλας τὰς κί-
νήσεις των. Ἐρχονται δὲ κάποτε ἐξ ἀπωτάτων χωρῶν τοῦ ἀπει-
ρου Παντός, καὶ φαινόμενοι εἰς τὸ ἡμέτερον στερέωμα, διηγοῦνται
τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀναγγέλλουσι τὴν ποιήσιν τῶν χειρῶν
αὐτοῦ. Ὁφειλομεν ἄρα ἀσμένως νὰ υποδεχώμεθα αὐτοὺς ὡς ξέ-
νους, ὅτινες πέμπονται πρὸς ἐπίσκεψιν ἡμῶν ὑπὸ τοῦ ἐν οὐρανοῖς
Πατρός μας, διὰ νὰ βοηθῶσι καὶ ἀνυψῶσι τὰς ἐννοίας ἡμῶν περὶ
τῆς καμμεγέθους ἐπικρατείας του. Ἐὰν κατὰ λεπτὸν ὀδεύωσι
χιλιάδας μιλίων, πόσον ἀκατανόητον ἔκτασιν πρέπει νὰ ἔχωσιν
αἱ χῶραι, τὰς ὁποίας διατρέχουσιν εἰς τὰς ἐκ πολλῶν ἑκατονταε-
τηρίδων περιόδους των! Καὶ αὐτὴ ἡ φαντασία ἀποκάμνει καὶ
ἰλιγιᾶ, ἐὰν ζητήσῃ νὰ καταδιώξῃ αὐτοὺς. Ἄλλ' ἀφοῦ θεωρή-
σωμεν ταῦτα καὶ ὄλα τὰ λοιπὰ θαυμαστά ἔργα τοῦ Ὑψίστου, πρέ-
πει νὰ εἴπωμεν μετὰ τοῦ εὐσεβοῦς Πατριάρχου Ἰωβ, Ἰδοὺ ταῦτα
εἶναι μέρη τινὰ τῶν δρόμων του· ἀλλὰ πόσον ἐλάχιστον πρᾶγμα
ἀκούομεν περὶ αὐτοῦ!

ΤΑ ΝΕΥΡΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ.

ΤΑ ἐπόμενα λαμβάνομεν ἐξ ὠφελίμου τινὸς βιβλίου, ἐπιγρα-
φομένου, Φυσικὴ Θεολογία τῆς Νεολαίας.

Π. Μῆτερ, μὲ ὠμίλησες περὶ πολλῶν μῦθων τοῦ προσώπου
πρέπει δὲ, στοχάζομαι, νὰ ὑπάρχωσι καὶ πολλὰ νεῦρα μετ' αὐτῶν,
διὰ νὰ τοὺς βοηθῶσιν εἰς τὰς ἐνεργείας των.

Μ. Ὑπάρχουν βέβαια, υἱέ μου· καὶ ἰδοὺ εἰς τὴν εἰκόνα ταύ-
την ἐμπορεῖς νὰ ἴδῃς πολλὰ ἐξ αὐτῶν.



Π. Μῆτερ, αὐτὴ ἡ πλευρὰ τοῦ προσώπου εἶναι πλήρης νεύρων·
εἶναι τάχα τόσα καὶ εἰς τὴν ἄλλην πλευράν;

Μ. Ἄλλα τόσα ἀκριβῶς, καὶ ἀπευθύνονται εἰς διάφορα σημεῖα
ἀπαραλλάκτως, καθὼς καὶ ταῦτα.

Π. Ἐχουν ὄλα τὸ αὐτὸ ἔργον;

Μ. Ὅχι, υἱέ μου· τὰ μὲν ἀπευθύνονται εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς,
διὰ νὰ βλέπωμεν· τὰ δὲ εἰς τὰ ὦτα, διὰ ν' ἀκούωμεν· τὰ δὲ
εἰς τὴν ρίνα, διὰ νὰ ὀσφραίνωμεθα· τὰ δὲ εἰς τὴν γλῶσσαν, διὰ
νὰ γεύωμεθα· τὰ δὲ εἰς τὸ στόμα, τὰ χεῖλη, καὶ τὴν φάρυγγα,
διὰ νὰ τρώγωμεν, νὰ καταπίνωμεν, καὶ νὰ ὀμιλῶμεν· πολλὰ δὲ
ἀπευθύνονται εἰς ὄλα τὰ μέρη τοῦ προσώπου, διὰ νὰ αἰσθανώ-
μεθα, ἐὰν μᾶς ἐνοχλῇ τι, καὶ νὰ τὸ ἀπομακρύνωμεν· ἢ, ἂν τὸ
πρόσωπον πληγῶθῃ ἢ βλαπθῇ, νὰ φροντίζωμεν περὶ θεραπείας
του· τὰ δὲ προσέρχονται εἰς μῦς, καὶ τοὺς βοηθοῦν νὰ κινῶνται,
καὶ ὅταν ἡμεῖς δὲν συλλογίζωμεθα νὰ τοὺς βάλωμεν εἰς κίνησιν·
τὰ πλεῖστα δὲ τούτων, καὶ ἄλλα τινὰ προσέτι παραγγέλλουν εἰς
τοὺς μῦς νὰ κινήθωσιν, ὁσάκις ἡμεῖς θέλωμεν.

Κατὰ τινὰ ὑπολογισμὸν, ἡ Ῥωσσία, Γαλλία, Αὐστρία, Πρωσ-
σία, ἢ ἐπιλοπος Γερμανία, ἡ Κρακοβία, Δανία, Σβηκία, Νορβε-
γία, Ἰσπανία, Πορτογαλλία, Ἰταλία, Ἑλβετία, Βέλγιον, Ὀλλαν-
δία, καὶ Ἑλλάς, περιέχουσι 211,000,000 κατοίκων· εἰσάγουσι δὲ κατ'
ἔτος Βρετανικὰ προϊόντα καὶ χειροτεχνήματα τῆς ἀξίας 21,000,000
Λ. Σ. Ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους, αἱ Βρετανικαὶ ἀποικίαι τῆς Ἀγ-
Ἑλένης, τῶν Εὐέλτιδος Ἀκρωτηρίου, τοῦ Μαυριτίου, τῆς Αὐστρα-
λίας, τῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν, καὶ τῆς Βρετανικῆς Βορείου Ἀμερι-
κῆς, καὶ αἱ ἀπὸλευθερωμέναι ἀποικίαι, περιλαμβάνουσι τὰς Ἦνω-
μένες Πολιτείας, τὴν Ἀύτην, Βραζιλίαν, Περουβίαν, Κίλην, καὶ
τὰς χῶρας τοῦ Πλάτα, ὁμοῦ καὶ τὴν ὀνοματι μὲν ἀποικίαν πραγ-
ματικῶς δὲ ανεξάρτητον Κούβαν, περιέχουσι πληθυσμὸν ὑπερβαί-
νοντα ὀλίγον τὰ 38,000,000· καὶ ὅμως αὐταὶ λαμβάνουσι τοσαῦτα
Βρετανικὰ προϊόντα καὶ χειροτεχνήματα, ὅσα αἱ προεξημέναι Εὐ-
ρωπαικῆ Πολιτεία, καίτοι ἑξαπλασίους ἔχουσιν κατοίκους. Ἐ-
καστον ἄτομον εἰς τὰ ἀποικιακὰς χῶρας ἀναλίσκε κατὰ μέσον
ὄρον δύοδεκα σιλλινίων Βρετανικὰ χειροτεχνήματα, κλπ. εἰς δὲ
τὰς Εὐρωπαϊκὰς χῶρας μόνον δύο σιλλινίων. Ἡ μεγίστη ἀνά-
λωσις τῶν Βρετανικῶν χειροτεχνημάτων, ἀναλόγως τῶν κατοίκων,
γίνεται εἰς τὴν Αὐστραλίαν, ὅπου ἕκαστον ἄτομον ἀναλίσκε 219
σιλλινία. Τὸ 1831 εἰσῆχθησαν εἰς τὴν Αὐστραλίαν Βρετανικὰ ἐμ-
πορεύματα £400,000, τὸ δὲ 1840, £2,000,000.